

ה מ כ ש פ ה מאת: אברהם גולדפרדן.

מתורגם ומעובד לנוער כידי:
משה גורלי.

מוסיקה: אברהם גולדפרדן

מ כ ו א

(סכיב סכתא יושכים ילדים וילדות)

ילדה א:	סכתא, ספרי לנו בכקשה אגדה יפה.
סכתא:	ומה אספר לכם, ילדים?
ילדה א:	ספרי לנו על הילדה והדב!
ילד א:	לא, לא! כבר שמענו אגדה זו הרבה פעמים. יותר טוב, שתספרי לנו על מנורת הזהב.
ילד ב:	גם אגדה זו שמענו, ספרי לנו איזו אגדה חדשה.
סכתא:	כבר סיפרתי לכם את כל האגדות שאני יודעת, וחדשות אין לי.
ילדה ב:	או ספרי לנו אגדה על הילדים והמכשפה.
סכתא:	איזו מכשפה, למה מכשפות?! אין בכלל מכשפות בעולם.
ילדה ב:	יודעת אני, יודעת. אבל זאת רק אגדה. בכקשה, סכתא, ספרי!
כלם:	ספרי לנו, סכתא, ספרי!
סכתא:	טוב ילדים, שבו בשקט ואספר לכם אגדה ישנה ישנה. שמעתי אותה כאשר הייתי ילדה קטנה מסכתא שלי. ובכן, הקשיבו... בעיירה אחת בגולת רומניה, היתה משפחת אחת. הוא, רבי אברהם, היה סוחר עשיר ואהב את אשתו ואת שני הילדים שלו אהבה רבה. יום אחד חלתה האם במחלה קשה. ימים רבים סבלה - ומתה. בשאר הילדים, יעקב ומירה ^ה לה, יתומים ללא אם. לאחר שנתיים התחתן ר' אברהם עם אשה אחרת ושמה בתיה. לראשונה, היתה בתיה האם החורגת, טובה אל הילדים, אך לא עבר זמן רב והיא שינתה את היחס אליהם, והילדים סבלו מאד. יעקב ומירה ^ה לה ככו כאשר אף אחד לא ראה, ואפילו לאכיהם לא סיפרו דבר. כאשר מלאו למירה ^ה לה שמונה שנים, עשו לכבודה חגיגת יום הולדת...

ת מ ו נ ה ר א ש ו נ ה

(ביתו של ר' אברהם)

האב:	מירה ^ה לה בתי, היום לך שמונה שנים. מזל טוב לך. הנה, קח מתנה זאת ליום הולדתך. (נותן לה קופסא יפה ומנשק אותה בטובה.)
מירה ^ה לה:	(לוקחת את הקופסא) תודה רבה, אבא! הו, מה יפה המתנה! נפלאה (מסתכלת למטה בעצבות)

ולמה זה את עצובה פתאם, מירה'לה?

האב:

נסכרת באמא, אמא שלי איננה...

מירה'לה:

אל תהיי עצובה, כתי. כך רצה אלהים. ואני, את כל חיי בות?

האב:

לך וליעקב. ואיך האם החדשה? האם אין היא טובה אליכם?

(נכנסת) מה קרה לך, מירה'לה?

בתי:

(שותקת)

מירה'לה:

למה אינך עונה, מירה'לה, אין את אוהבת אותי? תני לי נשיקה
והיי שמחה.

בתי:

(נכנס בריצה) מירה'לה, אבא! הנה הולכים וכאים הילדים!

יעקב:

הנה האורחים באים לחוג את יום הולדתך, מירה'לה. קבלי אותם

האב:

יפה. (נכנסים ילדים וילדות) ברוכים הבאים! כואו, כואו

ילדים.

(מגישה למירה'לה זר פרחים) פרחים אלה אנו מגישות לך, מירה'

ילדה:

לה, ליום הולדתך. אנו מכרכות אותך, שתגדלי ותהיי בת טובה

להורים שלך ולעם ישראל.

(מגיש לה חבילה עטופה בסרט) מתנה זאת בשבילך, מירה'לה.

ילד:

קבלי אותה ברצון.

תודה רבה לכם, תודה רבה!

מירה'לה:

הבה נעשה מעגל גדול ומירה'לה תעמוד כאמצע. (מסתדר מעגל

ילדה ב:

ומירה'לה עומדת כאמצע).

(שרים:) שמש אור זרחה ברם,

הילדים:

מה יפה, בהיר היום.

עם צפור, שושן, לילך,

שיר נשירה לך!

הידר, הידר, ילדת החן,

גדלי, פרחי - אמן, אמן!

מירה'לה, את כה חמודה,

לך הכאנו מתנה כבודה.

מירה'לה, קבלי נא את השי -

נריע: כה לחי!

הידר, הידר.....

(שרים ורוקדים במעגל).

הביטו ילדים, הביטו, הוצמך בא!

יעקב:

(נכנס הוצמך הרוכל, מפנף בידו לכרכה)

הוצמך:

מזל טוב! מזל טוב!

כלם:

(מוחאים כפים) הוצמך חכיבנו, הוצמך יקירנו, שירה לנו שיר.

הוצמך:

(בורח מהם) אה, ילדים, לכו שובכיים! קודם כל אכרך את מירה'לה

כמזל טוב! הנה גם אכרך, מזל טוב, ר' אברהם! קנה, ר' אברהם

מתנה יפה לבת שלך: צמיד, עגילים, מסרק, ארנק יפה - כפתור

ופרח!

האכ:

(לוקח את הארנק) כאמת ארנק יפה הוא. אקנה אותו למירה'לה

מחנה. (משלם לו).

הוצמך:

תודה, תודה, ר' אברהם. שתחיה שנים ארוכות וחיים טובים!

יעקב:

ועכשיו, שיר לנו שיר!

הילדים:

(מסובכים אותו) כן, כן - שיר! הוצמך חכיבנו, הוצמך יקירנו,

שירה לנו שיר.

הוצמך:

טוב, טוב, אשירה לכם.

הקשיבו בניס, הקשיבו בנות,

יש לי רב, יש לי רב בצלחת.

רוכל אנכי בסחורות כה רבות,

אך פודה פדיון - קדחת.

לא טוב, אוי לא טוב רוכל להיות.

דברן וטרחן כספחת.

מוטב, אוי מוטב גביר עשיו להיות,

לצחוק ולחיות ברוב נחת!

הידר! הידר! הוצמך! עוד, עוד!

כלם:

הקשיבו בניס, הקשיבו בנות,

הוצמך:

יש לי רב, יש לי רב בצלחת.

משחקים נחמדים, אמרוה מצחיקות,

משלים למשוכה ולנחת.

כי אור יקרות יזרח לצדיק,

וסופו של רשע - ירד שחת.

עשו, ילדים, רק טוב וצדקה,

כלנו נחיה אז כנחת.

כלם:

הידר! יחי הוצמך!

יעקב:

ילדים, כואו ונשחק במשחק"העור". דוד הוצמך יהיה העור. כואו.

מירה'לה למעגל. סדרו ילדים מעגל גדול. ואני אקשור להוצמך

במטפחת את עיניו. (קושר להוצמך את עיניו. הילדים מסתדרים

במעגל סביבו ומתחיל המשחק)

כלם: (שרים): טרה- לה - לה - לה - לה, הופלה, שיר נשירה!

טרה- לה - לה - לה - לה, הופלה, סב נסוכ!

טרה- לה - לה - לה - לה, הופלה, נזמרה!

טרה- לה - לה - לה - לה, שוכה שוב.

הוצמך: (מושיט את הידים לפנים) איש עור הנני!

כלם: (הולכים אחורה) אלה ישמרני!

הוצמך: פה עמדו, עמדו!

כלם: (מתקרכים) כאן ולא כהודו!

הוצמך: צפרים אתפסה.

כלם: (הולכים אחורה) פרח אל תרמטה.

הוצמך: לא להתפזר!

כלם: (מתפזרים) רוצה - הזהר!

(הוצמך תופס ילד ומסיר את המספחת מעיניו).

האב: יפה שיחקתם ושרתם. עכשיו, ילדים, תנו להוצמך לנוח ולאכול

משהו, וגם אתם איכלו מן הדכרים הטובים. (לוקח את מירה'לה

כידה והולך אצה הצדה). מירה'לה, מחר אני נוסע לסדר דכרים

אחדים. אני בטוח שתתנהגי יפה, כי את כבר כת שמונה שנים! היי

שמחה ואמיצה, כמו יעקב אחיך, ואל תריבו עם בתיה אמכם. אשה

טובה היא ואוהבת אתכם. וכאשוב מהדרך - אביא לכם מתנות יפות.

יעקב: ילדים, כואו נעשה מעגל חדש. מירה'לה, הכנסי לתוך המעגל!

כלם: (שרים): שמש אור זרחה כרם,

מה יפה, בהיר היום.

עם צפור, שושן, לילך,

שיר נשירה לך.

הידד, הידד! ילדת החן,

גדלי, פרחי - אמן, אמן!

ת מ ו נ ה ש ו י ה

מירה'לה: (שרה): בין פרחים על תל נישא

מתה אמי, עלתה לרה, צומחת ערבה.

הלך, רחץ אבי. לילה-ליל אותה כסה,

הגד כוכב לי ממרני. אף אותי, עזובה.

מאיך יבוא עזרי?

סוב שלא תחזור הכיתה. ואת, תני לי מהר כסף, כי אני ממהרת.
(לוקחת צרור כסף מבתיה ויוצאת).

בתי: מירה, מירה, איפה את?

(מירה נכנסת ובירה דלי מים)

מירהלה: אני כאן, רק עכשיו חזרתי.

בתי: גשי אלי, מירה. קחי את הסל ולכי אל השוק לקנות כשר. איפה

הארנק שלך?

מירהלה: הנה הארנק שלי.

בתי: הכיטי, אני שמה את הכסף לתוך הארנק, הזהרי שלא תאכדי את

הכסף (שמה את הכסף בכיסה), כי אם תאכדי אותו - מוטב שלא

תחזרי הביתה.

מירהלה: אני הולכת... (מתעטפת המספחת צמר גדולה)

בתי: סוף סוף נפטרתי ממנה!

ת מ ו נ ה ש ל י ש י ת

ה ש ו ק

(החנונים והרוכלים מכרזים על הסחורות)

כלם:	(שרים):	שוק גדול,	סחורות מכל מינים,
		רן, ששון,	יין, יי"ש ותופינים,
		קנו בזול,	הוי, פרקו העל,
		בהמון.	קנו כזול-זול.

חנוני א: שעונים, מפתחות, סכיכונים, שרשרות...

כלם: סחורות מכל מינים...

חנוני ב: צעצועים גם כובות, כובעים מסרקות!

כלם: סחורות מכל מינים...

מוכר קבס: קבס, קבס שתו,

קבס חם - קר!

שתו ורוו

מתוק ומר!

כלם: סחורות מכל מינים...

מירהלה: (ניגשת לקצב) אבקש לתת לי שלש מידות כשר.

הקצב: בכקשה רבה ובכבוד גדול, נערה חמודה. הנה אחתוך ואשקוף

את הכשר. שלמי, ילדה וקחי את הכשר.

מירהלה: (מחפשת בארנון את הכסף) אוייה לי, מה זאת? איפה הכסף? נעלם ואיננו! מה אעשה עכשיו? לאן אלך? הלא היא לא תתן לי להכנס הביתה. יותר טוב למוח מאשר לחזור בלי כסף וכלי בשר. אנשים טובים, אנשים רחמנים תנו לי עצה מה לעשות?

אנשים טובים שמעו לי,

צערי עמוק כים.

בודדה אני, עזרו לי,

יתומה אני בלי אם.

אן אפנה, למי אקרא?

גם אבי הלך למרחקים.

אין שומע, אין עזרה,

אין כוכב לי בשחקים.

מי הילדה היתומה? בואו בעזור לה:

(ניגשת אל מירהלה) למה את כוכה, ילדה?

ככה...

ומה שמך? הגירי.

מירה'לה.

מירה'לה, יפה, יפה. ומה שם אביך?

אברהם קוראים לו.

רבי אברהם, את אומרת? אוי ואכזרי! אברהם בן-יעקב! אם כך

הרי אני דודה שלך. אוי ואכזרי, מירהלה! זעכשיו, בואי מהר אל ביתי, תחממי ותאכלי. (אוחזת ביד מירהלה ומושכת אותה אחריה).

בית לי חם וטוב,

בו שלהכת אש תמיד.

ובחוץ - קר, רטוב,

כל גופך מרעיד.

הוי, אפחד ללכת,

מה צפון לי שם?

והדרך מתמשכת,

לא אדע לאן.

(המכשפה ומירהלה נעלמות. גוברה זמרת הסוהייט והרוכלים:

"קנו, קנו כזול" ...)

הקהל:

המכשפה:

מירהלה:

המכשפה:

מירהלה:

המכשפה:

מירהלה:

המכשפה:

מירהלה:

ת מ ר ג ה ר כ י ע י ת

(בית המכשפה. הכנות שרות ורוקדות מככיכ לאש).

הנערות:

חושה, חושה,

לושה לושה.

אש נפיחה ונשיר.

הקלחת מתלקחת

ועשן עולה תמיר.

או נשימה כו השוף,

המלאכה תשלם גמעוף,

סס-כשפים, עלה ופרח,

סס-שפים - עלה וצלח!

נערות, הקשיכו לי.

נערה א:

מה קרה?

הנערות:

הזקנה הביאה היום ילדה חדשה.

נערה א:

איפה היא? איפה?

הנערות:

ראיתי איך היא סגרה אותה בחדר, שס.

נערה א:

מי היא הילדה? מה שמח?

נערה ב:

שמעתי שהיא קוראת לה: מירה'לה.

נערה א:

ראית אותה, את מירה'לה?

נערה ג:

רק מן הצד. לכי כאב כשסגרה אותה בחדר האפל.

נערה א:

ובכן, תהיה לנו חברה חדשה.

נערה ד:

איך? והיא סגורה ומסוגרת!

נערה ב:

אנני יודעת לפתוח את הדלת, כך שהזקנה לא תרגיש.

נערה א:

אם כן, כואי בשקט ונוציא אותה.

נערה ב:

(פותחות את הדלת. נראית מידה'לה).

אל תגעו בי!

מירה'לה:

אל תפחדו, ילדה. כואי, צאי מן החדר האפל.

נערה א:

(יוצאת) מי אתן, נערות?

מירה'לה:

גם אנו ילדות כמורך. המכשפה הזקנה, סבתא יכנה תפסה אותנו,

נערה א:

ועכשיו לא נוכל לצאת מכאן, עד אשר יבוא בחור אמיץ ויגאל

אותנו.

ספרי, ילדה, מי את ואיך הגעת הנה?

נערה ב:

נערות, את המכשפה אני שומעת! הכניסו את הילדה לחדר, מהר!

נערה ד:

נערה א: כואי, מירהלה, הכנסי לחדר!
 הנערות: (חוזרות לריקודן). חושה, חושה,
 לושא לושא,
 אש נפיחה ונשיר...
 המכשפה: (נכנסת בצעדים כבדים) מה אתן עושות שם, מה?
 הנערות: עובדות, מבשלות בכיור, בדוד...
 המכשפה: חושו, טושו, הסתלקו! כל אחת למקומה, כל אחת למנוחתה. אף
 אחת כל תראה, אף אחת כל תישמע. מי שבעיניה חציץ - תחזור
 לעולמי עד, מי שכאזניה תקשיב - תתחרש, תאבד לעד!
 (הנערות יוצאות, נכנס הצועני.)
 הצועני: (משפשף בעיניו) מה קורה כאן?
 המכשפה: צוען, צוען, צועני! ערב טוב, דודני. הכנס לביתי, תחמם מעט.
 שלם חשלים - וילדה תקבל.
 הצועני: ואיפה הילדה?
 המכשפה: קטנה כזאת ונחמדה... חי-חי-חי... שרה היא ורוקדת... טרה-
 לה-לה-לה... חי-חי-חי... לאיסטמכול תיקח אותה, צועני,
 אתה תנגן והיא תשיר ותרקוד. תרויח הרבה כסף...
 הצועני: אה, זה טוב. וכמה את רוצה כעדה, זקנה?
 המכשפה: את כספך, צמיד זהב ועגילים עם פנינים.
 הצועני: הו - הו, את מבקשת הרבה. לא ואכל לשלם ואין לי עגילים עם
 פנינים.
 המכשפה: שלם תשלם!
 הצועני: והיכן הילדה?
 המכשפה: שלם מהר - והילדה כאן! (פוחחת את הדלת ומוציאה את מירהלה).
 הצועני: כזאת היא?! קחי זקנה את הכסף. (נותן לידיה).
 המכשפה: קח אותה והסתלק! התרחק מכאן! שזכר לא ישאר ממך, פן יתפשו
 אותך!
 הצועני: טוב, סכחא, אלך לאיסטמכול. (מושיך את מירהלה).
 מירהלה: אמא, אמא, אמא... מה עושים לי?! לאן סוחבים אותי?
 המכשפה: חושה חוש, כעשן תפרח, כשלב תימס. חי-חי-חי... (יוצאת).
 (הנערות יוצאות)
 נערה א: מכשפה זקנה...
 נערה ב: הראיתן?
 נערה ג: אוי לילדה, מכרו אותה לצועני...

כלן: מסכנה, ילדה מסכנה...

נערה ד: צעדים אני שומעת. לעבודה.

הנערות: חושה, חושה,

לושה, לושה,

אש נפיחה ונשיר...

יעקב: (נכנס ונפחד) לאן זה נפלת? כאן גרה סכחא יכנה? הגידו לי.

הנערות: כאן, כאן.

יעקב: את אחותי אני מחפש, את מירהלה.

הנערות: אה, מירהלה. מירהלה, ילדה מסכנה, הזקנה מכרה אותה לצועני.

יעקב: מה לעשות? חנו לי עצה, נערות. מה לעשות? איפה אחפש אותה?

הנערות: (מסתודדות). צריך לעזור לו... נעזור לו...

נערה ד: נערות, נערות - הזקנה הולכת...

נערה א: לך, נער, בדרך לאיסטמכול. שם תמצא אותה, וזאת קח (מגישה לו

תרמיל ומקל) ברח, לך דרך החלון מהר, הזקנה הולכת!

המכשפה: (נכנסת) או-פו-פו, ריח זר מרגישה אני. מי היה כאן?

הנערות: איש לא היה. אנו מבשלות.

(יחד עם המכשפה רוקדות ושרות): חושה, חושה,

לושה לושה,

אש נפיחה ונשיר...

ח מ ו נ ה ח מ י ש י ת

בדרכים. (לפני המסך)

יעקב: (מופיע בתרמיל ומקל לפני המסך). ימים רבים אני מחפש את אחותי.

אך אינני מוצא אותה. (יושב על אבן). אני עייף מאד, אך לא אשוכ

עד שלא אמצא את מירהלה ואחזיר אותה הכיתה. אנוח קצת ואמשיך

לחפש. הרי קרוב אני לדרך לאיסטמכול.

(מוציא מילקוטו פרוסת לחם ואוכל).

הוצמך: (מופיע לפני המסך, מן הצד, אינו רואה את יעקב). סרה-לה-לה-לה,

הופלה! שיר נשירה! שיר הנדודים להוצמך, הרוכל העליוז, על סחורתו

מכריו, מקבל קדחת, וחטר כף-נחת. הוצמך - לעולם אל תתיאש - תרויח

קצת - מיד תתאושש. נודד אני מהודו עד כוש, התקרנתי לאיסטמכול -

ומוכר ככר תרכוש! (חובש תרכוש לראשו. רואה את יעקב) אללה-אככר!

נודמן לי בן-אדס, קונה שנרדם! אין דכר, אעיר אותו בשירי. (מפזם):

הי ארון,	סחורות מכל מינים,
התעורר!	יין, יי"ש ותופינים,
קום וכוא,	כוא וקנה וטול,
קנה מהר!	קנה כזולי זול!

הו, רוכל מכור לי... את מי אני רואה? ד...ד...דוד הוצ...צ...צמך...
 יעקב: כאמת, דוד הוצמך?

הוצמך: יעקב! כאמת יעקב! (מתחבקים ומתנשקים) מה אתה עושה כאן? יעמוד
 ר' יעקב בן אברהם ויספר מה מעשיו כמרחקים!

יעקב: את אחותי אני מחפש, את מירלה.

הוצמך: ולמה תחפש אותה כאן?

יעקב: האם החורגת והמכשפה יכנה מכרו אותה לצועני. שמעתי שהצועני
 הלך אתה לאיסטמכול.

הוצמך: אל תירא עבדי יעקב! אל יאוש! נלך יחד ונחפש את מירלה.

ת מ ר נ ה ש י ת

ככר באיסמכול

(כני העיר יושבים ומעשנים נרגילה ושוחים קפה).

יעקב: מה יהיה עכשיו, דוד הוצמך?

הוצמך: עכשיו יהיה טוב! מכרה להיות טוב.

יעקב: אבל איך נמצא את מירלה בעיר גדולה כזאת?

הוצמך: מוכרחים למצוא!

יעקב: דוד הוצמך, אתה שומע קול נערה? הוצמך, הקול דומה לקול של
 מירלה.

הוצמך: קול-מול! קול-טול! מה יועיל לי הקול, אם תיגש הנערה עם הקערה
 ונצטרך לשים בחוכה פרוטה.

יעקב: אבל... הקול דומה...

הוצמך: שוב פעם הקול!

יעקב: שקט, הנה הילדה יצאה במחול...

הוצמך: שחרקוד לה...

מירלה: (לאחר שגמרה לרקוד מסובכת את הקהל עם הקערה כיד). נדכה, תנו

אנשים טובים נדכה...

יעקב: מי...מי...מירלה אחותי!

מירלה: מי קורא לי?

הוצמך: כחיי שמירה לה לפנינו. אל תדברו ילדים, כשי שהצועני לא ירגיש
בכם. (ליעקב) יעקב, אני אבלכל את ראשו של הצועני ואתה חכרה
עם מירה לה אל המקום משם כאנו הכקר. הכנת?

יעקב: הכנתי!

הצועני: למה שתקת? הקהל מחכה! המשיכי!

הוצמך: שמע נא ארון, קנה אצלי סחורה טובה וזולה. קנו, קנו, קנו

כזולי-זול,

והכל לכם אמחל.

מסרקות, סרטים

צבעוניים, מטפחות,

כדים יפים - הכל

סחורה טובה!

הצועני: אני רוצה כד לחולצות.

הוצמך: כמה אתה רוצה?

הצועני: שלשים ושתיים אמות, אבל מידה טובה!

הוצמך: מדה טובה ומצויינת! וככן, נתחיל: אחת, שתיים, שלש, ארבע...

תגיד לי, כמה ימים אתה כבר כאיסטמכול?

הצועני: תשעה.

הוצמך: תשעה, עשרה, אחת-עשרה, שתיים-עשרה, שלש-עשרה, 14, 15, 16,

ובן כמה אתה?

הצועני: בן עשרים ושש.

הוצמך: עשרים ושש, 27, 28, 30, 31, 32! הנה שלשים ושתיים אמות! קח את

הסחורה ושלם את הכסף. (מקבל את הכסף ומסתלק)

קנו, קנו, קנו כזולי-זול,

ואני אצא במחול.

- הילדים: אבא! אבא! (רצים אליו)
- האב: ילדים יקרים!
- כתייה: לא קרה לכם כל דבר רע? מסכנים. אתם נראים נורא.
- יעקב: גם היא כאן. אבא, אבא, ככל היא אשמה!
- כתייה: (נכנסת לתוך דבריו) מה אתה מדבר, ילד? אתה עייף מאד וקצת מכלכל. חנוח, תאכל, תשתה...
- יעקב: (מפסיקה) לא, לא! אל תשמע בקולה, אבא, היא אשמה ככל.
- כתייה: אה, נכון, לא הכנתי למה אתה מתכוון, יעקב'לה, כודאי, סכתא יכנה, היא עזרה לצועני לחטוף את מירהלה. רואה אתה, אברהם, הילדים עיפים מאד מכל אשר עבר עליהם. מוטב שנשכיב אותם לישו
- מירהלה: אבא, אבא, אל תעזבני!
- האב: לא אעזוב אותך, מירהלה, לעולם. ואתם ילדים באמת עיפים.
- נכנס לפונדק, נאכל ונשתה וננוח ומחר נשוב הביתה, כשעה טובה ומוצלחת.
- (הוצמך יוצא מן הפונדק ובידו בקבוק יין)
- הוצמך: (שכור מעט) יקום פרקן מן שמיא, תנא וחסדא ורחמיא...
- הו-הו, האם לא את רבי אברהם עיני רואות? מזל טוב, רבי אברהם, נמצאו הילדים.
- האב: הרבה תודות חייב אני לך, הוצמך, וגם הרבה כסף אשלם לך כשנשוב הביתה.
- כתייה: מה אתה מדבר, אברהם? למה תכזבו כסף? הוא באמת עשה מצוה גדולה, והקדוש כרוך הוא ישלם לו כגמולו.
- הוצמך: הו-הו, יקום פרקן מן שמיא, קול זאב טורף מתוך עור כבשיא.
- האב: כואו, כואו כלכם ונכנס, נאכל וננוח.
- (כלם נכנסים לפונדק).
- המכשפה: (מתגנכת ונכנסת וכשרואה שאין איש מגרדת בחלון לאט) כתייה, כתיניו! ודאי שמעה כבר ועוד מעט תצא. כינתים אחפש סולם. (מוצאת סולם וסוחבת אותו) או-אוף, כמה כבד הסולם, לא אוכל לכדי. (מגרדת שוב בחלון) כתייה, כתיניו, צאי כבר, לכל השדים והרוחות.
- כפונדק כבה האור. כתייה יוצאת).
- כתייה: האם את כאן, סכתא יכנה?
- המכשפה: אני היא, כתיניו. הגידי, האם כלם ישנים כבר?
- כתייה: כלם. רק הוצמך הארור יושב לו מאחורי התנור ושותה כשכור.

המכשפה: אם כן הגיעה השעה! הנה כאן הסולם וכאן הגפרור. נשים את
הסולם ונעלה על הגג ונדליק אש מארבע פינות הפונדק.
מארכע פינות...
בתיא: ...
המכשפה: עד שהם יתעוררו - ישרפו כלם...
בתיא: ישר...פו...כ...כ...ל...ל...ל...
המכשפה: ואנחנו נרד מהר מהסולם שלמים וכריאים, חי-חי-חי! החזיקי
היטב בסולם (המכשפה מספסת ראשונה) מהרי, טפכי אחרי על הגג!
(המכשפה ובתיא עולות ונעלמות מאחורי הגג).
הוצמך: (יוצא מן הפונדק וכידו בקבוק) יקום פרקן מן שמיא! נמצאה
האכדיא! (שותה מן הקבוק) ימח שמייה של המכשפיה. (נשמע קול
תרנגול) מה זה? מי זה קורא בשם שלי? (רץ על הכמה ומפיל את
הסלם) רכוננו של עולם, מה קורה כאן? פוש... שדים... פוש...
מכשפות... ריח עשן נכנס לאפיי. (צועק בקול חזק) ש-ר-פה!
(פותח את דלת הפנדק) צאו, צאו! צאו כולכם מן הפנדק! שרפה!
הוצמך: תודה לאל שיצאתם כלכם, נצלתם!
האב: לכו, לכו הצידה, הכיח נופל!
המכשפה: על ראש הגג) הצילו! הצילו!
הוצמך: הנה רבי אכרהם, זוהי האמת כולה. בתיא והמכשפה שמכרו את
מירהלה רצו לשרוף את כולכם. וכך נענשו. החופר בור לחכרו
בעצמו יפול בו. כה יאכדו כל הרשעים, אמן סלה!
כלם: כה יאכדו כל הרשעים לעולמי עד!
כה יאכדו כל הרשעים,
כה יאכדו לעולמי עד.
אור יזרח לצדיקים,
אור יזרח לעד.

תם חזיון ונשלם,
שלום, שלום לכל העם.